جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

« بسمه تعالی»

۱۴۳۰۷۴
۱۴۰۴/۷/۲۹

قوه قضائیه
وزارت کشور
وزارت اطلاعات
وزارت دادگستری
وزارت امور خارجه
وزارت امور اقتصادی و دارایی
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « **قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به معاهده(کنوانسیون) بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم** » که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ چهاردهم آذرماه یکهزار و سیصد و نود و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۹ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام، با اصلاح شرط (۱) و تأیید شروط (۲) و (۶) ذیل ماده‌واحده و همچنین جزء (ب) بند (۱) ماده (۲)، مواد (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸) و (۹)، بند (۱) ماده (۱۰)، بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴) و (۵) ماده (۱۱)، بندهای (۱)، (۲) و (۵) ماده (۱۲)، مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵)، بند (۱) ماده (۱۶) و مواد (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) معاهده (کنوانسیون)، مطابق اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شده و طی نامه شماره ۳۴۵/۵۸۰۳۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد معاهده منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۲۶) معاهده یادشده می‌باشد.

مسعود پزشکیان
رئیس جمهور

رونوشت:

دفتر مقام معظم رهبری- دفتر رئیس جمهور- دفتر ریاست قوه قضائیه- دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی- دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام- دبیرخانه شورای نگهبان – دفتر معاون اول رئیس جمهور- معاونت امور مجلس رئیس جمهور- معاونت حقوقی رئیس جمهور- کلیه وزارتخانه ها، سازمان‌ها، مؤسسات دولتی، نهادهای انقلاب اسلامی و استانداری‌های سراسر کشور-دیوان محاسبات کشور- دفتر هیأت دولت- دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت- معاونت امورتقنینی معاونت امور مجلس ریاستِ جمهوری- معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی- معاونت نظارت مجلس شورای اسلامی- معاونت ارتباطات و اطلاع رسانی دفتر رئیس جمهور- معاونت تدوین،تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری- اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح معاونت امور مجلس ریاست جمهوری- اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی- اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی- سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران– روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۴۰۴/۰۷/۲۶

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

شماره: ۳۴۵/۵۸۰۳۲
تاریخ: ۱۴۰۴/۰۷/۲۶
پیوست:

باسمه تعالی

جناب آقای دکتر مسعود پزشکیان
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

سلام علیکم

عطف به نامه شماره ۵۴۶۲۸/۱۰۱۱۶۰ مورخ ۱۳۹۶/۸/۱۵ مطابق اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، «**قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم**» مصوب جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۷/۹/۱۴ مجلس شورای اسلامی که از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام در اجرای اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده (۲۰۰) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس در تاریخ ۱۴۰۴/۷/۹ موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شده است، به پیوست ابلاغ می‌شود.

محمدباقر قالیباف

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

شماره: ۳۴۵/۵۸۰۳۲
تاریخ: ۱۴۰۴/۰۷/۲۶
پیوست:

بسمه تعالی

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران
به معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم

ماده‌واحده- به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم (مصوب ۱۳۷۸/۹/۱۸ برابر با ۹ دسامبر ۱۹۹۹ مجمع عمومی سازمان ملل‌متحد) مشتمل بر یک مقدمه، بیست و هشت ماده و یک پیوست را با اعلام شروط زیر پذیرفته و سند ذی‌ربط را مطابق مقررات این ماده نزد امین اسناد تودیع کند.

دولت موظف است شش ماه پس از تودیع سند الحاق این معاهده (کنوانسیون) نزد امین اسناد، وضعیت تعامل با گروه ویژه اقدام مالی به ویژه مسأله خارج شدن قطعی جمهوری اسلامی ایران از لیست دولت‌های غیرهمکار را ارزیابی کرده و در صورت تعلل و عدم اقدام اعضای این گروه، عضویت در معاهده (کنوانسیون) را مورد تجدید نظر قرار دهد.

شروط:

۱- جمهوری اسلامی ایران مفاد معاهده (کنوانسیون) حاضر را در چهارچوب قانون اساسی و قوانین داخلی خود رعایت و اجرا خواهد کرد.

۲- با توجه به بند سوم ماده اول قطعنامه شماره ۵۰/۶ مورخ ۲۴ اکتبر ۱۹۹۵ که در مقدمه معاهده (کنوانسیون) منعکس شده است و «تأیید مجدد حق تعیین سرنوشت همه مردمان با توجه ویژه به وضعیت مردمان تحت سلطه استعماری و هرگونه سلطه بیگانه و یا اشغال خارجی» را مورد تأکید قرار می‌دهد، شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران مصادیق افراد، گروهها و سازمان‌های تروریستی مندرج در جزء «ب» بند (۱) ماده (۲) معاهده (کنوانسیون) را تعیین نموده و جهت اجرا به مراجع قانونی کشور ابلاغ خواهد نمود. مفاد ماده (۶) معاهده (کنوانسیون) نمی‌تواند این حق مصرح در مقدمه معاهده (کنوانسیون) را محدود نماید.

۳- دولت جمهوری اسلامی ایران به موجب جزء «الف» بند (۲) ماده (۲) معاهده (کنوانسیون)، اعلام می‌نماید که مفاد آن دسته از معاهدات (کنوانسیون‌ها)

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

و تشریفات (پروتکل‌های) مندرج در پیوست معاهده (کنوانسیون) را که به عضویت آنها در نیامده است، به عنوان بخشی از معاهده (کنوانسیون) تلقی نمی‌نماید و الزام‌آور شدن مفاد ماده (۲۳) در خصوص اصلاح فهرست موافقتنامه‌های منضم به معاهده (کنوانسیون) برای جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است.

۴- حل اختلاف موضوع بند (۱) ماده (۲۴) در خصوص ارجاع به داوری و یا دیوان بین‌المللی دادگستری معاهده (کنوانسیون) برای دولت جمهوری اسلامی ایران لازم‌الرعایه نمی‌باشد. دولت می‌تواند در مواردی که ارجاع به داوری هنگام بروز اختلافات به مصلحت باشد، با رعایت قوانین و مقررات داخلی اقدام نماید.

۵- الحاق جمهوری اسلامی ایران به معاهده (کنوانسیون) به معنای شناسایی و برقراری ارتباط با رژیم اشغالگر صهیونیستی نیست.

۶- صلاحیت مقرر در بند (۵) ماده (۹) معاهده (کنوانسیون) برای کمیته بین‌المللی صلیب سرخ تنها در چهارچوب اسناد حقوق بشردوستانه‌ای که جمهوری اسلامی ایران به آنها ملحق شده است، پذیرفته می‌شود.

۷- دولت جمهوری اسلامی ایران درباره بند (۴) ماده (۱۱) معاهده (کنوانسیون)، موضوع استرداد مجرمان مطابق قانون اساسی و قوانین مصوب خود عمل خواهد کرد.

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

بسم الله الرحمن الرحیم

معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم

مقدمه

کشورهای عضو این معاهده (کنوانسیون)؛

با در نظر گرفتن اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد در مورد حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و ترغیب حسن همجواری و روابط دوستانه و همکاری میان کشورها؛

با ابراز نگرانی عمیق نسبت به افزایش اعمال تروریستی در تمامی اشکال و مظاهر آن در سراسر جهان؛

با یادآوری اعلامیه پنجاهمین سالگرد تأسیس سازمان ملل متحد، مندرج در قطعنامه شماره ۵۰/۶ مورخ ۲۴ اکتبر ۱۹۹۵ (۱۳۷۴/۸/۲) مجمع عمومی؛

همچنین با یادآوری کلیه قطعنامه‌های مربوط مجمع عمومی در خصوص این موضوع از جمله قطعنامه شماره ۴۹/۶۰ مورخ ۹ دسامبر ۱۹۹۴ (۱۳۷۳/۹/۱۸) و پیوست آن راجع به بیانیه در خصوص اتخاذ اقداماتی جهت رفع تروریسم بین‌المللی، که طی آن کشورهای عضو سازمان ملل متحد رسماً و مجدداً تاکید نمودند که کلیه اعمال، روشها و رویه‌های تروریستی را به عنوان اقدامات جنایی و غیرقابل توجیه، در هر کجا و توسط هر کس که ارتکاب یابد از جمله آن اقداماتی را که روابط دوستانه میان کشورها و ملتها را در معرض خطر قرار می‌دهد و تمامیت ارضی و امنیت کشورها را تهدید می‌کند، صریحاً محکوم می‌نمایند؛

با خاطر نشان ساختن این مطلب که بیانیه در خصوص اتخاذ اقداماتی جهت رفع تروریسم بین‌المللی، کشورها را نیز تشویق نمود تا ابعاد مقررات حقوقی بین‌المللی موجود را در خصوص جلوگیری، سرکوب و محو تروریسم در تمامی اشکال و مظاهر آن، با هدف حصول اطمینان از وجود چهارچوب جامع حقوقی که حاوی تمامی جنبه‌های موضوع باشد، به‌طور عاجل مورد تجدیدنظر قرار دهند؛

با یادآوری جزء (ج) بند (۳) قطعنامه شماره ۵۱/۲۱۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۶ (۱۳۷۵/۹/۲۷) مجمع عمومی، که در آن، مجمع از کلیه کشورها خواسته است اقداماتی را به منظور جلوگیری و مبارزه با تأمین مالی تروریست‌ها و سازمانهای تروریستی از طریق اتخاذ تدابیر مقتضی در داخل کشور، به‌عمل آورند اعم از این که این تأمین مالی به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط سازمان‌هایی صورت گیرد که ماهیت و اهداف خیریه، اجتماعی یا فرهنگی دارند و یا مدعی داشتن آن هستند یا در فعالیت‌های غیرقانونی مانند قاچاق اسلحه و مواد مخدر دخالت دارند از جمله استثمار افراد به منظور تأمین مالی

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

فعالیت‌های تروریستی و به‌ویژه در موارد مقتضی اتخاذ اقدامات منظمی را جهت جلوگیری و مقابله با فعالیت‌هایی جهت تأمین مالی که ظن آن می‌رود جهت مقاصد تروریستی مورد استفاده قرار گیرد، مورد بررسی قرار دهند بدون اینکه به هیچ وجه خدشه‌ای به آزادی جریان قانونی و مشروع سرمایه وارد گردد و تبادل اطلاعات مربوط به فعالیت‌های بین‌المللی چنین تأمین مالی را تقویت نمایند؛

همچنین با یادآوری قطعنامه شماره ۵۲/۱۶۵ مورخ ۱۵ دسامبر ۱۹۹۷ (۱۳۷۶/۹/۲۴) مجمع عمومی که در آن مجمع از کشورها درخواست نموده که به‌ویژه اجرای اقدامات مندرج در جزءهای (الف) تا (ج) بند (۳) قطعنامه شماره ۵۱/۲۱۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۶ (۱۳۷۵/۹/۲۷) را مورد بررسی قرار دهند؛

همچنین با یادآوری قطعنامه شماره ۵۳/۱۰۸ مورخ ۸ دسامبر ۱۹۹۸ (۱۳۷۷/۹/۱۷) مجمع عمومی که طی آن مجمع تصمیم گرفت کارگروه (کمیته) ویژه‌ای که به موجب قطعنامه شماره ۵۱/۲۱۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۶ (۱۳۷۵/۹/۲۷) مجمع عمومی تشکیل گردید باید پیش‌نویس معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی مقابله با تأمین مالی اعمال تروریستی را جهت تکمیل اسناد بین‌المللی مربوط موجود تهیه نماید؛

با توجه به این که تأمین مالی تروریسم به‌طور کلی موضوعی است که موجبات نگرانی شدید جامعه بین‌المللی را فراهم آورده است؛

با خاطر نشان ساختن این که شمار و شدت اعمال تروریسم بین‌المللی بستگی به میزان کمک‌های مالی دارد که ممکن است تروریست‌ها کسب نمایند؛

همچنین با خاطر نشان ساختن این که اسناد حقوقی چندجانبه موجود به‌طور صریح چنین تأمین مالی را مطرح نمی‌سازد؛

با اعتقاد به نیاز عاجل به افزایش همکاری‌های بین‌المللی در میان کشورها جهت شکل‌گیری و اتخاذ اقدامات مؤثر به منظور جلوگیری از تأمین مالی تروریسم و نیز مقابله با انجام این اقدامات از طریق پیگرد و مجازات مرتکبان؛

در موارد زیر توافق نموده‌اند:

ماده ۱

از نظر این معاهده (کنوانسیون):

۱- «وجوه» به هر نوع دارائی اطلاق می‌شود، اعم از دارایی‌های مشهود یا غیرمشهود، منقول یا غیرمنقول، به هر نحوی که کسب شده باشد و مدارک یا اسناد حقوقی به هر شکل از جمله الکترونیکی یا رقومی (دیجیتالی)، یا مدارکی که دال بر مالکیت یا سهم در این

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

دارایی‌ها می‌باشد از جمله – اما نه منحصراً– اعتبارات بانکی، چکهای مسافرتی، چکهای بانکی، حوالجات، سهام، اوراق بهادار، اوراق قرضه، برات، اعتبارنامه‌ها.

۲- «تأسیسات کشوری یا دولتی» به تأسیسات دائمی یا موقتی یا وسیله‌ای اطلاق می‌شود که توسط نمایندگان کشور، اعضای دولت، قوه مقننه یا قضائیه یا مقامات یا کارکنان کشور یا هر مقام یا مرجع دولتی دیگر یا مقامات یا کارکنان سازمان بین‌الدولی در ارتباط با انجام وظایف محوله آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد یا در تصرف آنها می‌باشد.

۳- «منافع حاصله» به وجوهی اطلاق می‌شود که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم به‌واسطه ارتکاب جرم مندرج در ماده (۲) کسب یا حاصل گردیده باشد.

ماده ۲

۱- اگر هر فردی به هر وسیله، مستقیم یا غیرمستقیم، به‌طور غیرقانونی و عمدی وجوهی را به قصد آن که تمام یا بخشی از آن برای انجام موارد زیر به مصرف برسد یا با آگاهی از این که قرار است جهت انجام موارد زیر صرف گردد، تهیه یا جمع‌آوری نماید، در چهارچوب مفهوم این معاهده (کنوانسیون)، مرتکب جرم شده است:

الف) فعلی که در حیطه شمول و به گونه‌ای که در یکی از پیمان‌های مندرج در پیوست تعریف گردیده است، جرم محسوب گردد؛ یا

ب) هر فعل دیگری که به قصد کشتن یا وارد آوردن جراحات شدید جسمانی به افراد غیرنظامی یا به هر فرد دیگری صورت گیرد که سهم فعالی در خصومت‌ها طی منازعات مسلحانه نداشته باشد، چنانچه هدف چنین فعلی به واسطه ماهیت یا محتوای آن، ارعاب مردم یا وادار ساختن دولت یا سازمان بین‌المللی به انجام فعل یا ترک هرگونه فعلی باشد.

۲- الف) کشور عضوی که عضو پیمان مندرج در پیوست نیست، به هنگام تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق می‌تواند اعلام دارد که در اجرای این معاهده (کنوانسیون) نسبت به کشور عضو مزبور، چنین تلقی می‌گردد که آن پیمان در پیوست موضوع جزء (الف) بند (۱) منظور نگردیده است. اعلامیه مذکور به مجرد این که پیمان برای آن کشور عضو لازم‌الاجرا گردد، دیگر نافذ نخواهد بود و کشور مذکور مراتب را به امین اسناد اطلاع خواهد داد؛

ب) هرگاه کشور عضوی از عضویت در پیمانی که در پیوست منظور شده، خارج شود، می‌تواند اعلامیه‌ای را به گونه‌ای که در این ماده پیش‌بینی شده، در رابطه با آن پیمان صادر نماید.

۳- در مورد فعلی که به موجب مفاد بند (۱) جرم محسوب می‌گردد، ضرورت ندارد که وجوه، عملاً جهت ارتکاب جرم موضوع جزءهای (الف) یا (ب) بند (۱) هزینه شده باشد.

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

۴- همچنین اگر شخصی شروع به ارتکاب جرمی نماید که در بند (۱) این ماده درج شده است، مرتکب جرم شده است.

۵- همچنین در موارد زیر شخص مرتکب جرم می‌گردد:

الف) مشارکت در ارتکاب جرم مندرج در بند (۱) یا (۴) این ماده به عنوان معاونت؛

ب) سازمان‌دهی یا هدایت دیگران برای ارتکاب جرم مندرج در بند (۱) یا (۴) این ماده؛

پ) کمک به گروهی از افراد دارای مقصود مشترک در ارتکاب یک یا چند جرم مندرج در بندهای (۱) یا (۴) این ماده. چنین کمکی باید عمدی و برای یکی از موارد زیر ارائه شده باشد:

(۱) به منظور گسترش فعالیت جنایی یا مقاصد جنایی گروه، چنانچه چنین فعالیت یا مقصودی متضمن ارتکاب جرم مندرج در بند (۱) این ماده باشد؛ یا

(۲) با علم به نیت گروه جهت ارتکاب جرم مندرج در بند (۱) این ماده.

ماده ۳

در مواردی که جرم در یک کشور واحد ارتکاب یافته باشد و متهم مورد ادعا از اتباع آن کشور و در قلمرو آن حضور داشته باشد و هیچ کشور دیگری، دلیلی به موجب بند (۱) یا (۲) ماده (۷) برای احراز صلاحیت نداشته باشد، این معاهده (کنوانسیون) اعمال نخواهد شد. مگر این که مفاد مواد (۱۲) تا (۱۸) در صورت اقتضا در خصوص آن موارد اعمال شود.

ماده ٤

هر کشور عضو در صورت لزوم اقدامات زیر را اتخاذ خواهد نمود:

الف) تلقی نمودن جرائم مندرج در ماده (۲) به عنوان جرائم کیفری طبق قانون داخلی خود؛

ب) مشمول مجازات قراردادن آن جرائم با منظور نمودن مجازات‌های مقتضی که شدید بودن ماهیت جرائم مزبور را مد نظر قرار می‌دهد.

ماده ۵

۱- هر کشور عضو طبق اصول حقوق داخلی خود اقدامات لازم را اتخاذ خواهد نمود تا بتواند نهاد حقوقی واقع در قلمرو خود یا تشکل‌یافته به موجب قوانین خویش را چنانچه شخص مسؤول مدیریت یا کنترل آن نهاد حقوقی در آن سمت مرتکب جرم مندرج در ماده (۲) گردیده باشد مسؤول بداند. چنین مسؤولیتی می‌تواند کیفری، مدنی یا اداری باشد.

۲- چنین مسؤولیتی بدون خدشه به مسؤولیت کیفری افرادی که مرتکب جرائم گردیده‌اند تقبل خواهد شد.

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

۳- هر کشور عضو به ویژه اطمینان حاصل خواهد نمود که نهادهای حقوقی مسؤول طبق بند (۱) فوق مشمول مجازات‌های مؤثر، نسبی و کیفری، مدنی یا اداری منع‌کننده هستند. چنین مجازات‌هایی می‌تواند شامل مجازات‌های پولی نیز باشد.

ماده ٦

هر کشور عضو در صورت لزوم اقداماتی را از جمله در صورت اقتضا از طریق تدوین قانون داخلی اتخاذ خواهد نمود تا اطمینان حاصل نماید اعمال کیفری در حیطه شمول این معاهده (کنوانسیون) تحت هیچ شرایطی با ملاحظات سیاسی، فلسفی، عقیدتی، نژادی، قومی، مذهبی و یا سایر ملاحظات با ماهیت مشابه قابل توجیه نباشند.

ماده ۷

۱- هر کشور عضو در صورت لزوم اقداماتی را اتخاذ خواهد نمود تا صلاحیت خود را در خصوص جرائم مندرج در ماده (۲) در موارد زیر احراز نماید:

الف) چنانچه جرم در قلمرو آن کشور ارتکاب یافته باشد؛

ب) چنانچه جرم به هنگام وقوع، در کشتی که حامل پرچم آن کشور می‌باشد یا در هواپیمایی که به موجب قوانین آن کشور ثبت شده است، ارتکاب یافته باشد؛

پ) چنانچه جرم توسط تبعه آن کشور ارتکاب یافته باشد.

۲- کشور عضو می‌تواند صلاحیت خود را در مورد جرم، در موارد زیر نیز احراز نماید:

الف) چنانچه جرم در جهت ارتکاب جرم موضوع جزء (الف) یا (ب) بند (۱) ماده (۲) در قلمرو یا علیه تبعه آن کشور صورت گرفته باشد یا منجر به آن شده باشد؛

ب) چنانچه جرم در جهت ارتکاب جرم موضوع جزء (الف) یا (ب) بند (۱) ماده (۲) علیه تأسیسات کشوری یا دولتی آن کشور در خارج، از جمله اماکن سیاسی یا کنسولی آن کشور صورت گرفته باشد یا منجر به آن شده باشد؛ یا

پ) چنانچه جرم در جهت ارتکاب جرم موضوع جزء (الف) یا (ب) بند (۱) ماده (۲) با تلاش به منظور وادار نمودن آن کشور به انجام یا عدم انجام هر عملی صورت گرفته باشد یا منجر به آن شده باشد؛

ت) چنانچه جرم توسط شخص بدون تابعیتی که محل سکونت دائمی وی در قلمرو آن کشور است، صورت گرفته باشد؛

ث) چنانچه جرم در هواپیمایی صورت پذیرد که توسط دولت آن کشور مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد.

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

۳- هر کشور عضو با تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این معاهده (کنوانسیون)، دبیرکل سازمان ملل متحد را از صلاحیت خود طبق بند (۲)، مطلع خواهد کرد. در صورت بروز هر گونه تغییری، کشور عضو ذیربط بلادرنگ مراتب را به دبیرکل اطلاع خواهد داد.

۴- هر کشور عضو همچنین اقدامات لازم را اتخاذ خواهد نمود تا چنانچه متهم مورد ادعا در قلمرو آن حضور داشته باشد و آن کشور، شخص مزبور را به هیچ‌یک از کشورهای عضوی که صلاحیت خود را طبق بندهای (۱) یا (۲) احراز نموده‌اند، مسترد ندارد، صلاحیت خود را در خصوص جرائم مندرج در ماده (۲) احراز نماید.

۵- هرگاه بیش از یک کشور عضو در خصوص جرائم مندرج در ماده (۲) ادعای احراز صلاحیت نمایند، کشورهای عضو مربوط تلاش خواهند نمود تا اقدامات خود را به طور مقتضی و به ویژه در مورد شرایط پیگرد و نحوه معاضدت حقوقی متقابل هماهنگ سازند.

۶- این معاهده (کنوانسیون) بدون خدشه به عرف حقوق بین‌الملل عمومی، مانع اعمال هرگونه صلاحیت کیفری احراز شده توسط کشور عضو، طبق قانون داخلی خود نمی‌شود.

ماده ۸

۱- هر کشور عضو طبق اصول حقوق داخلی خود برای شناسایی، ردیابی و مسدود کردن یا تصرف هرگونه وجوهی که برای ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۲) هزینه می‌شود یا تخصیص می‌یابد و نیز عواید حاصله از ارتکاب چنین جرائمی اقدامات مقتضی را به منظور توقیف احتمالی اتخاذ خواهد نمود.

۲- هر کشور عضو طبق اصول حقوق داخلی خود برای توقیف وجوهی که برای ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۲) هزینه می‌شود یا تخصیص می‌یابد و عواید حاصله از ارتکاب چنین جرائمی، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود.

۳- هر کشور عضو ذیربط می‌تواند به انعقاد موافقتنامه‌هایی در خصوص تسهیم وجوه موضوع این ماده با سایر کشورهای عضو بر اساس رویه منظم یا مورد به مورد توجه نماید.

۴- هر کشور عضو ایجاد راهکارهای مربوط به چگونگی استفاده از وجوه حاصله از توقیف موضوع این ماده را برای پرداخت غرامت به قربانیان یا خانواده‌های قربانیان جرائم موضوع جزءهای (الف) یا (ب) بند (۱) ماده (۲) بررسی خواهد کرد.

۵- مفاد این ماده بدون خدشه به حقوق طرف‌های ثالثی که دارای حسن نیت می‌باشند، به مورد اجرا گذارده خواهد شد.

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

ماده ۹

۱- هر کشور عضو با کسب اطلاعاتی مبنی بر این که شخصی که مرتکب جرم مندرج در ماده (۲) گردیده یا ادعا گردیده که آن را مرتکب شده است، ممکن است در قلمرو آن حضور داشته باشد، اقدامات لازم را طبق قوانین داخلی خود برای تحقیق در مورد حقایق موجود در آن اطلاعات اتخاذ خواهد نمود.

۲- هر کشور عضوی که در قلمرو آن مجرم یا متهم مورد ادعا حضور دارد، به محض این که مجاب شد شرایط ایجاب می‌کند، اقدامات مقتضی را به موجب قوانین داخلی خود اتخاذ خواهد نمود به نحوی که از حضور آن شخص برای پیگرد یا استرداد اطمینان حاصل نماید.

۳- هر فردی که اقدامات موضوع بند (۲) درباره وی اتخاذ می‌گردد، از حقوق زیر برخوردار خواهد بود:

الف) تماس بلادرنگ با نزدیک‌ترین نمایندگی مربوط کشوری که آن شخص از اتباع آن می‌باشد یا در غیر این صورت کشوری که محق است از حقوق آن شخص حمایت کند، یا چنانچه فرد بدون تابعیت باشد، کشوری که در قلمرو آن، شخص مزبور به‌طور دائم سکونت دارد؛

ب) ملاقات با نماینده آن کشور؛

پ) اطلاع از حقوق افراد به موجب جزءهای (الف) و (ب).

۴- حقوق موضوع بند (۳) طبق قوانین و مقررات کشوری که در قلمرو آن فرد مجرم یا متهم مورد ادعا حضور دارد، اعمال خواهد گردید مشروط بر این که قوانین و مقررات مذکور موجب گردد اهدافی که حقوق اعطایی به موجب بند (۳) برای آنها در نظر گرفته شده به طور کامل نافذ گردد.

۵- مفاد بندهای (۳) و (۴) به حق هیچ یک از کشورهای عضو که طبق جزء (ب) بند (۱) یا جزء (ب) بند (۲) ماده (۷) مدعی احراز صلاحیت هستند، برای دعوت از کمیته بین‌المللی صلیب سرخ برای ایجاد تماس یا ملاقات با متهم مورد ادعا خدشه‌ای وارد نخواهد آورد.

۶- چنانچه کشور عضوی به موجب این ماده فردی را توقیف کرده باشد، باید بلادرنگ مراتب توقیف شخص مزبور و شرایطی که توقیف وی را ایجاب می‌کند به طور مستقیم یا از طریق دبیرکل سازمان ملل متحد به اطلاع کشورهای عضوی که طبق بند (۱) یا (۲) ماده (۷) احراز صلاحیت کرده‌اند و چنانچه صلاح بداند به اطلاع سایر کشورهای عضو ذی‌نفع برساند. کشوری که تحقیق مندرج در بند (۱) را انجام می‌دهد، بلافاصله کشورهای عضو مذکور را از یافته‌های خود مطلع خواهد ساخت و تمایل یا عدم تمایل خود را برای احراز صلاحیت قضائی مشخص خواهد کرد.

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

ماده ۱۰

۱- کشور عضوی که متهم مورد ادعا در قلمرو آن حضور دارد در مواردی که ماده (۷) نسبت به آنها اعمال می‌شود، چنانچه آن شخص را مسترد نکند ملزم است بدون استثنا و صرفنظر از این که آیا جرم در قلمرو آن ارتکاب یافته است یا خیر، بدون تأخیر غیرموجه موضوع را جهت پیگرد از طریق تشریفات مندرج در قوانین آن کشور به مراجع صالح خود ارجاع نماید. مراجع مزبور تصمیم خود را همانند تصمیم‌گیری در مورد سایر جرائم سنگین به موجب قانون آن کشور، اتخاذ خواهند نمود.

۲- هرگاه کشور عضوی، به موجب قانون خود تنها در شرایطی مجاز به استرداد یا تسلیم یکی از اتباع خود باشد که آن فرد برای سپری کردن دوران محکومیت خود که در نتیجه محاکمه یا مراحل دادرسی که برای آن استرداد یا تسلیم آن شخص درخواست شده است، به آن کشور بازگردانده شود و این کشور و کشوری که طالب استرداد آن شخص می‌باشد با این اختیار و سایر شرایطی که ممکن است صلاح بدانند، موافقت نمایند، در آن صورت چنین استرداد یا تسلیم مشروطی، جهت انجام تعهد مندرج در بند (۱) کافی خواهد بود.

ماده ۱۱

۱- چنین تلقی خواهد شد که جرائم مندرج در ماده (۲) به عنوان جرائم قابل استرداد در هر یک از معاهدات استرداد موجود بین کشورهای عضو قبل از لازم‌الاجرا گردیدن این معاهده (کنوانسیون) منظور گردیده است. کشورهای عضو تعهد می‌کنند این قبیل جرائم را به عنوان جرائم قابل استرداد، در هر معاهده استردادی که متعاقباً بین آنها منعقد خواهد گردید، منظور نمایند.

۲- چنانچه کشور عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده کرده است، درخواست استردادی را از کشور عضو دیگری که با آن هیچ معاهده استردادی ندارد، دریافت نماید، بنا به اختیار خود می‌تواند این معاهده (کنوانسیون) را به عنوان مبنای حقوقی جهت استرداد در رابطه با جرائم مندرج در ماده (۲) قلمداد نماید. استرداد تابع سایر شرایط قیدشده در قانون کشور درخواست‌شونده خواهد بود.

۳- کشورهای عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده نمی‌کنند، با رعایت شرایط مقرر در قانون کشور درخواست‌شونده، جرائم مندرج در ماده (۲) را به عنوان جرائم قابل استرداد بین خود خواهند شناخت.

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

۴- در صورت لزوم، با جرائم مندرج در ماده (۲) از نظر استرداد بین کشورهای عضو به گونه‌ای برخورد خواهد شد که گویی نه تنها در همان محلی که به وقوع پیوسته‌اند بلکه در قلمرو کشورهایی ارتکاب یافته که طبق بندهای (۱) و (۲) ماده (۷) احراز صلاحیت نموده‌اند.

۵- مفاد کلیه ترتیبات و معاهدات استرداد بین کشورهای عضو در ارتباط با جرائم مندرج در ماده (۲) تا حدی که با این معاهده (کنوانسیون) مغایر باشد بین کشورهای عضو، اصلاح‌شده تلقی خواهد شد.

ماده ۱۲

۱- کشورهای عضو حداکثر مساعدت را در خصوص انجام تحقیقات کیفری یا مراحل دادرسی‌های جزائی یا استرداد در ارتباط با جرائم مندرج در ماده (۲) از جمله کمک در کسب شواهد و مدارکی که در اختیار آنها است و برای انجام مراحل دادرسی لازم است در مورد یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲- کشورهای عضو نمی‌توانند تقاضای درخواست معاضدت حقوقی متقابل را به دلیل رازنگهداری بانکی رد نمایند.

۳- کشور درخواست‌کننده، اطلاعات یا شواهد ارائه‌شده توسط کشور درخواست‌شونده را برای انجام تحقیقات، پیگردها یا اقداماتی به غیر از آنچه که در درخواست قید گردیده، بدون کسب رضایت قبلی کشور درخواست شونده، انتقال نخواهد داد یا استفاده نخواهد کرد.

۴- هر کشور عضو می‌تواند ایجاد راهکارهایی را برای تبادل اطلاعات یا شواهد مورد نیاز با سایر کشورهای عضو برای انجام مسؤولیت کیفری، مدنی یا اداری به موجب ماده (۵)، مورد توجه قرار دهد.

۵- کشورهای عضو تعهدات خود به موجب بندهای (۱) و (۲) را طبق هر معاهده یا ترتیبات دیگر مربوط به معاضدت حقوقی متقابل یا تبادل اطلاعات که ممکن است میان آنها وجود داشته باشد، انجام خواهند داد. در صورت عدم وجود چنین معاهدات یا ترتیباتی، کشورهای عضو طبق قوانین داخلی خود به یکدیگر کمک خواهند نمود.

ماده ۱۳

هیچ‌یک از جرائم مندرج در ماده (۲) از نظر استرداد یا معاضدت حقوقی متقابل، به عنوان جرم مالی محسوب نخواهد گردید. بنابراین کشورهای عضو نمی‌توانند از پذیرش درخواست استرداد یا معاضدت حقوقی متقابل تنها به دلیل این که درخواست، مربوط به جرم مالی است امتناع ورزند.

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

ماده ۱۴

هیچ‌یک از جرائم مندرج در ماده (۲) از نظر استرداد یا معاضدت حقوقی متقابل به عنوان جرم سیاسی یا جرمی که مرتبط با جرم سیاسی است یا جرمی که دارای انگیزه‌های سیاسی می‌باشد، قلمداد نخواهد گردید. بنابراین، درخواست استرداد یا معاضدت حقوقی متقابل را که بر پایه چنین جرمی است، نمی‌توان تنها به دلیل این که مربوط به جرم سیاسی یا در ارتباط با جرم سیاسی یا دارای انگیزه‌های سیاسی است رد کرد.

ماده ۱۵

اگر کشور عضو درخواست شونده دلایل مستدلی برای اعتقاد به این مطلب داشته باشد که درخواست استرداد در مورد جرائم مندرج در ماده (۲) یا معاضدت حقوقی متقابل در ارتباط با چنین جرائمی به منظور پیگرد یا مجازات فردی به خاطر نژاد، مذهب، ملیت، قومیت یا عقاید سیاسی وی ارائه گردیده است یا پذیرش درخواست موجب خدشه وارد شدن به موقعیت آن فرد به دلایل مزبور می‌گردد، هیچ‌یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون) به عنوان وضع تعهد برای استرداد یا ارائه معاضدت حقوقی متقابل تفسیر نخواهد گردید.

ماده ۱۶

۱- فردی که در بازداشت به سر می‌برد یا در حال سپری کردن دوران محکومیت خود در قلمرو کشور عضوی است و حضورش در کشور عضو دیگر به‌منظور شناسایی، شهادت یا ارائه کمک به کسب شواهد برای تحقیقات یا پیگرد جرائم مندرج در ماده (۲) درخواست شده است را می‌توان در صورت برآورده شدن شرایط زیر منتقل نمود:

الف) فرد آزادانه رضایت خود را اعلان نماید؛

ب) مراجع صالح هر دو کشور با رعایت شرایطی که آن کشورها ممکن است مقتضی بدانند با یکدیگر موافقت نمایند.

۲- از نظر این ماده:

الف) کشوری که فرد به آنجا انتقال می‌یابد اختیار و الزام دارد که فرد انتقال‌یافته را در توقیف نگه دارد، مگر این که کشوری که فرد از آنجا انتقال یافته به‌گونه دیگری درخواست کرده یا اجازه داده باشد؛

ب) کشوری که فرد به آنجا انتقال یافته است بدون درنگ به تعهد خود مبنی بر بازگرداندن فرد به منظور توقیف در کشوری که از آنجا انتقال یافته به همان صورتی

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

که قبلاً توافق شده یا به‌گونه دیگری که مراجع صالح دو طرف توافق می‌نمایند، عمل خواهد نمود؛

پ) کشوری که فرد به آنجا انتقال یافته است از کشوری که فرد از آنجا انتقال یافته نباید درخواست نماید که اقدامات مربوط به استرداد را برای بازگرداندن آن فرد آغاز نماید؛

ت) مدت زمانی را که فرد در توقیف کشوری است که به آنجا انتقال یافته، جزء مدت زمان محکومیتی منظور خواهد شد که وی باید در کشوری که از آنجا انتقال یافته، بگذراند.

۳- به استثنای مواردی که کشور عضوی که فرد قرار است از آنجا طبق این ماده انتقال یابد، موافقت می‌نماید، آن فرد صرفنظر از تابعیت وی به هیچ عنوان در قلمرو کشوری که به آنجا انتقال می‌یابد در ارتباط با اعمال یا جرائمی که پیش از حرکت از قلمرو کشوری که از آنجا انتقال یافته است، تحت پیگرد قرار نخواهد گرفت، توقیف نخواهد شد یا مشمول هر نوع محدودیت آزادی قرار نخواهد گرفت.

ماده ۱۷

رفتار عادلانه با هر فردی که به موجب این معاهده (کنوانسیون) توقیف گردیده است یا علیه وی اقدامات دیگری اتخاذ شده یا دادرسی صورت پذیرفته است از جمله برخورداری از کلیه حقوق و ضمانت‌ها طبق قانون کشوری که در قلمرو آن، فرد مزبور حضور دارد و مقررات جاری حقوق بین‌الملل از جمله حقوق بشر بین‌المللی تضمین خواهد شد.

ماده ۱۸

۱- کشورهای عضو به منظور جلوگیری از ارتکاب جرایم مندرج در ماده (۲) از طریق اتخاذ کلیه اقدامات عملی از جمله در صورت لزوم تعدیل قوانین داخلی خود با یکدیگر همکاری خواهند نمود تا در داخل یا خارج از قلمروهای خود از جمله از راههای زیر از ارتکاب جرائم مذکور جلوگیری و با مقدمات ارتکاب آنها مقابله نمایند:

الف) اتخاذ اقداماتی برای جلوگیری از انجام فعالیت‌های غیرقانونی در داخل قلمروی خود توسط افراد و سازمان‌هایی که آگاهانه ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۲) را تشویق، تحریک، سازمان‌دهی یا در آنها دخالت می‌کنند؛

ب) اتخاذ اقداماتی که بر مبنای آن مؤسسات پولی و سایر مشاغلی که در معاملات پولی دخالت دارند، ملزم شوند از کارآمدترین تدابیر موجود برای شناسایی مشتریان دائمی یا موردی خود و نیز مشتریانی که به نفع آنها حساب افتتاح می‌شود، بهره‌گیری کنند و

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

توجه ویژه‌ای نیز به معاملات غیرعادی یا مشکوک نمایند و معاملاتی را کـه در مـورد آنها این ظن وجود دارد که منشأ آنها فعالیت‌های جنایی اسـت، گـزارش دهنـد. بـدین منظور کشورهای عضو موارد زیر را مورد توجه قرار خواهند داد:

(۱) وضع مقرراتی برای ممنوع کردن افتتاح حساب در مواردی که صاحبان حسـاب یـا برداشت‌کنندگان آن ناشناس یا غیرقابل شناسایی هستند و نیز اتخاذ تـدابیری بـرای حصول اطمینان از این که مؤسسات، هویـت صـاحبان واقعـی اینگونـه معـاملات را مشخص می‌نمایند.

(۲) در رابطه با شناسایی اشخاص حقوقی، در صورت ضرورت، الزام مؤسسات مالی بـه اتخاذ اقداماتی برای تأیید موجودیت حقوقی و ساختار مشتری، از طریق فراهم آوردن مدارک شرکت، از جمله اطلاعات مربوط به نام مشتری، وضـعیت حقـوقی، نشـانی، مدیران و مقررات تنظیم‌کننده اختیارات به منظور متعهد کردن آن مؤسسه، از طریق مراجع ثبت عمومی یا مشتری یا هر دو.

(۳) وضع مقرراتی برای ملزم نمودن مؤسسات مالی به ارائه گزارش فـوری بـه مراجـع صالح در خصوص کلیه تبادلات گسترده غیرعادی و پیچیده و شـیوه‌های غیرعـادی مبادله که در ظاهر امر هیچ هدف اقتصادی بارز یـا قصـد و نیـت قـانونی آشـکاری ندارند، به گونه‌ای که چنانچه موارد مشکوک را با حسن نیت گزارش دهنـد، نگـران ایجاد مسؤولیت مدنی یا کیفری به خاطر نقض محدودیت‌هـای مربـوط بـه افشـای اطلاعات نباشند.

(۴) الزام مؤسسات مالی به نگهداری کلیه سوابق ضروری مربوط به مبـادلات، اعـم از داخلی یا بین‌المللی حداقل به مدت پنج سال.

۲- کشورهای عضو همچنین در امر جلوگیری از ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۲) با بررسی موارد زیر با یکدیگر همکاری خواهند نمود:

الف) اقدامات نظارتی از جمله و برای مثال صدور مجوز برای کلیه مؤسسات انتقال پول؛

ب) اقدامات عملی برای ردیابی یا کنترل حمل‌ونقل فیزیکی پول نقد و اوراق بهادار بی‌نام از مرز با رعایت ضمانت‌های مستحکم بـرای حصـول اطمینـان از اسـتفاده صـحیح از اطلاعات و بدون ایجاد هرگونه مانعی در راه آزادی انتقالات سرمایه‌ای.

۳- کشورهای عضو همچنین در امر جلوگیری از ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۲) از طریق تبادل اطلاعات صحیح و موثق طبق قوانین داخلی خود و هماهنگ نمودن اقدامات اداری و سایر اقداماتی که در صورت اقتضا برای جلوگیری از ارتکاب جرائم منـدرج در مـاده (۲) به‌ویژه در موارد زیر اتخاذ نموده‌اند همکاری خواهند نمود:

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

الف) ایجاد و حفظ مجاری ارتباطی بین ادارات و نهادهای ذی‌صلاح خود برای تسهیل تبادل امن و سریع اطلاعات مربوط به کلیه جوانب جرائم مندرج در ماده (۲)؛

ب) همکاری با یکدیگر در انجام بازپرسی‌های مربوط به جرائم مندرج در ماده (۲) در موارد زیر:

(۱) هویت، وضعیت مکانی و فعالیت‌های افرادی که به‌طور معقول در مورد آنان این ظن وجود دارد که در ارتکاب این جرائم دخالت دارند؛

(۲) انتقال وجوه مربوط به ارتکاب جرائم مزبور.

۴- کشورهای عضو می‌توانند از طریق سازمان پلیس جنایی بین‌المللی (اینترپل) با یکدیگر تبادل اطلاعات کنند.

ماده ۱۹

کشور عضوی که متهم مورد ادعا در آنجا تحت پیگرد قرار دارد طبق قانون داخلی یا آیین دادرسی حاکم خود نتیجه نهایی مراحل رسیدگی را به دبیرکل سازمان ملل متحد اطلاع خواهد داد که وی نیز مراتب را به کشورهای عضو منتقل خواهد کرد.

ماده ۲۰

کشورهای عضو تعهدات خود به موجب این معاهده (کنوانسیون) را به‌گونه‌ای انجام خواهند داد که مطابق با اصول برابری حق حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها و عدم دخالت در امور داخلی سایر کشورها باشد.

ماده ۲۱

هیچ‌یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون) بر سایر حقوق، تعهدات و مسؤولیت‌های کشورها و افراد به موجب حقوق بین‌الملل به‌ویژه اهداف منشور سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و سایر معاهدات (کنوانسیون‌های) مربوط تأثیر نخواهد گذارد.

ماده ۲۲

هیچ‌یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون)، به کشور عضو این حق را نمی‌دهد که در قلمرو کشور عضو دیگر اعمال صلاحیت نماید یا وظایفی را انجام دهد که به طور انحصاری برای مراجع آن کشور عضو به موجب قانون داخلی آن در نظر گرفته شده است.

ماده ۲۳

۱- پیوست می‌تواند با افزودن پیمان‌هایی که شرایط زیر را داشته باشد، اصلاح گردد:

الف) برای شرکت کلیه کشورها مفتوح باشند؛

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

ب) لازم‌الاجرا گردیده باشند؛

پ) حداقل ۲۲ کشور عضو این معاهده (کنوانسیون)، آنها را تنفیذ، پذیرش یا تصویب نموده یا به آنها ملحق شده باشند.

۲- پس از لازم‌الاجرا شدن این معاهده (کنوانسیون)، هر کشور عضو می‌تواند چنین اصلاحیه‌ای را پیشنهاد کند. هرگونه پیشنهاد برای اصلاح به‌صورت کتبی به امین اسناد تسلیم خواهد شد. امین اسناد پیشنهادهایی را که مطابق الزامات مندرج در بند (۱) می‌باشد، به اطلاع کلیه کشورهای عضو خواهد رساند و نظرات آنها را درباره این که آیا اصلاحیه پیشنهادی باید پذیرفته شود یا خیر، جویا خواهد شد.

۳- اصلاحیه پیشنهادی تصویب‌شده تلقی خواهد گردید، مگر اینکه یک‌سوم کشورهای عضو با ارائه اطلاعیه کتبی، حداکثر ۱۸۰ روز پس از توزیع آن، مخالفت خود را نسبت به آن اعلام دارند.

۴- اصلاحیه مصوب پیوست، سی روز پس از تودیع بیست و دومین سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب اصلاحیه مزبور، برای تمامی کشورهای عضوی که چنین سندی را تودیع کرده‌اند، لازم‌الاجرا خواهد شد. اصلاحیه، برای هر کشور عضوی که آن را پس از تودیع بیست و دومین سند، تنفیذ، پذیرش یا تصویب می‌کند، سی روز پس از تودیع سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب کشور عضو مزبور لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۴

۱- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این معاهده (کنوانسیون) بین دو یا چند کشور عضو که از طریق گفتگو در ظرف مدت‌زمان معقول حل و فصل نگردد، بنا به درخواست یکی از آنها به داوری ارجاع خواهد شد. هرگاه ظرف شش ماه از تاریخ درخواست ارجاع به داوری، طرفها نتوانند در خصوص سازمان‌دهی داوری با یکدیگر موافقت نمایند، هر یک از طرفهای مزبور می‌تواند اختلاف را از طریق ارائه درخواست، به دیوان بین‌المللی دادگستری مطابق با اساسنامه آن ارجاع نماید.

۲- هر کشور می‌تواند به هنگام امضا، تنفیذ، پذیرش یا تصویب این معاهده (کنوانسیون) یا الحاق به آن اعلام دارد که خود را ملزم به رعایت بند (۱) نمی‌داند. سایر کشورهای عضو ملزم به رعایت بند (۱) در قبال هر کشور عضوی که چنین حق شرطی را در نظر گرفته است، نخواهند بود.

۳- هر کشوری که طبق بند (۲) حق شرطی را در نظر گرفته است، می‌تواند در هر زمانی از حق شرط مزبور با ارائه اطلاعیه‌ای به دبیرکل سازمان ملل متحد صرفنظر کند.

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

ماده ۲۵

۱- این معاهده (کنوانسیون) برای امضای کلیه کشورها از تاریخ ۱۰ ژانویه ۲۰۰۰ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۰۱ (۱۳۷۸/۱۰/۲۰ تا ۱۳۸۰/۱۰/۱۰) در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک مفتوح خواهد بود.

۲- این معاهده (کنوانسیون) منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب است. اسناد تنفیذ، پذیرش یا تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد.

۳- این معاهده (کنوانسیون) برای الحاق برای هر کشوری مفتوح خواهد بود. اسناد الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد.

ماده ۲۶

۱- این معاهده (کنوانسیون) در سی‌امین روز پس از تاریخ تودیع بیست و دومین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲- این معاهده (کنوانسیون) برای هر کشوری که پس از تودیع بیست و دومین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، آن را تنفیذ، پذیرش یا تصویب کند یا به آن ملحق گردد سی روز پس از تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به وسیله آن کشور، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۷

۱- هر کشور عضو می‌تواند با ارائه اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در این معاهده (کنوانسیون) انصراف دهد.

۲- انصراف از عضویت، یک سال پس از تاریخ وصول اطلاعیه توسط دبیرکل سازمان ملل متحد نافذ خواهد گردید.

ماده ۲۸

نسخ اصلی این معاهده (کنوانسیون) که به زبان‌های عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی می‌باشد و جملگی دارای اعتبار یکسان هستند، نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد که وی نسخ تأییدشده آن را برای کلیه کشورها ارسال خواهد داشت.

در تأیید مراتب فوق، امضاکنندگان زیر که از طرف دولت‌های متبوع خود به طور مقتضی برای این امر مجاز شده‌اند، این معاهده (کنوانسیون) را که برای امضا در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک از تاریخ ۱۰ ژانویه ۲۰۰۰ (۱۳۷۸/۱۰/۲۰) مفتوح می‌باشد، امضا نموده‌اند.

IRAN IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)

پیوست

۱) «معاهده (کنوانسیون) جلوگیری از تصرف غیرقانونی هواپیما» امضاشده در لاهه به تاریخ ۱۶ دسامبر ۱۹۷۰ (۱۳۴۹/۹/۲۵)

۲) «معاهده (کنوانسیون) جلوگیری از اعمال غیرقانونی علیه امنیت هواپیمایی کشوری» امضاشده در مونترال به تاریخ ۲۳ سپتامبر ۱۹۷۱ (۱۳۵۰/۷/۱)

۳) «معاهده (کنوانسیون) جلوگیری و مجازات جرائمی که علیه افرادی صورت می‌گیرد که از لحاظ بین‌المللی مورد حمایت قرار دارند از جمله مامورین سیاسی» مصوب ۱۴ دسامبر ۱۹۷۳ (۱۳۵۲/۹/۲۳) مجمع عمومی سازمان ملل متحد

۴) «معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی علیه گروگان‌گیری» مصوب ۱۷ دسامبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸/۹/۲۶) مجمع عمومی سازمان ملل متحد

۵) «معاهده (کنوانسیون) حمایت فیزیکی از مواد هسته‌ای» امضاشده در وین به تاریخ ۳ مارس ۱۹۸۰ (۱۳۵۸/۱۲/۱۳)

۶) «سند الحاقی (پروتکل) جلوگیری از اعمال غیرقانونی خشونت‌آمیز در فرودگاههایی که در خدمت هواپیمایی کشوری بین‌المللی هستند» که مکمل «معاهده (کنوانسیون) جلوگیری از اعمال غیرقانونی علیه امنیت هواپیمایی کشوری» امضاشده در مونترال به تاریخ ۲۴ فوریه ۱۹۸۸ (۱۳۶۶/۱۲/۵) است.

۷) «معاهده (کنوانسیون) جلوگیری از اعمال غیرقانونی علیه امنیت دریانوردی» امضاشده در رم به تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ (۱۳۶۶/۱۲/۲۰)

۸) «سند الحاقی (پروتکل) جلوگیری از اعمال غیرقانونی علیه ایمنی سکوهای ثابت واقع در فلات قاره» امضاشده در رم به تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ (۱۳۶۶/۱۲/۲۰)

۹) «معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی جلوگیری از بمب‌گذاری‌های تروریستی» مصوب ۱۵ دسامبر ۱۹۹۷ (۱۳۷۶/۹/۲۴) مجمع عمومی سازمان ملل متحد

قانون فوق مشتمل بر ماده‌واحده منضم به متن معاهده (کنوانسیون) شامل مقدمه و بیست و هشت ماده و یک پیوست که گزارش آن توسط کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی به صحن مجلس تقدیم شده بود، در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۷/۹/۱۴ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴۰۴/۷/۹ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام، با اصلاح شرط (۱) و تأیید شروط (۲) و (۶) ذیل ماده‌واحده و همچنین جزء (ب) بند (۱) ماده (۲)، مواد (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸) و (۹)، بند (۱) ماده (۱۰)، بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴) و (۵) ماده (۱۱)، بندهای (۱)، (۲) و (۵) ماده (۱۲)، مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵)، بند (۱) ماده (۱۶) و مواد (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) معاهده (کنوانسیون)، موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

محمدباقر قالیباف

IRAN|IMPEX
www.iranimpex.com | @iranimpex (t.me/iranimpex)